

til at være Medforlagsstillere af Vædringsfor-
slaget. Vi have for vort Bedkommende anset det
for rigtigt at vise en Imødekommen ligeoverfor de
Herrer, som opfatte Sagen paa en anden Maade,
idet vi dog selvfølgelig helst have set, at Lovfor-
slaget var blevet vedtaget i usforandret Form.
Vi tro gennem vort Vædringsforlag at præcisere
— ihvorvel vi fuldtud anerkjende, at der er Trang
overalt i hele Embedsstanden — at vi dog ikke
ere uimodtagelige for den Ansættelse, at de lavest
lønnede Embeds- og Bestillingsmænd kunne lide
noget mere under det økonomiske Tryk end de
højere skulle, og vi have endelig gjort det, fordi
det er vor personlige Følelse saa overmaade meget
imod, at der føres en politisk Kamp paa et Punkt,
som ifølge sin finansielle Natur kommer til at
gaa ud over en stor Del af Landets Indvaanere.

Taug: Jeg forstaaer ikke ganske de Grunde,
som bleve hævdede af det ærede Medlem for Hel-
singør (Thomsen), til, at alle Embedsmændene
skulle have Tillæg. Han ansøgte som en af Grun-
dene dertil, at, da deres Lønninger nu ikke havde
den Værdi som dengang, de bleve dem tillagte,
var det billigt, at de fik saameget, at Lønningerne
nu havde samme Værdi som, da man satte dem.
Jeg vil dog tillade mig at spørge det ærede Med-
lem: Lænke vi os, at Pengenes Værdi var gaaet
den modsatte Vej, saa at de havde faaet større
Værdi nu end dengang, skulde Embedsmændene
nu saa have betalt endel tilbage af deres Lønning?
Det maatte jo blive Følgen, naar deres Lønning
skal beholde den samme Værdi. Kjernen i Sagen
selv er jo den: Ville vi unde de smaa Embeds-
og Bestillingsmænd med under 2,500 Kr. i Løn-
ning Tillæg, naar de andre Embeds- og Bestillings-
mænd, som have over 2,500 Kr, ikke faae
Noget? Er det virkelig saa, at Embedsmænd
med over 2,500 Kr. ere ligesaa trængende som
de, der have under 2,500 Kr.? Der er jo dem,
der paaftaa, at de, der have fra 2,500 Kr. op
til 4,000 Kr., ere ligesaa trængende som de, der
have under 2,500 Kr. Jeg tror det slet ikke, og
jeg siger: Lad os spørge nogle af de smaa Embeds-
og Bestillingsmænd, hvis Nød i Sandhed skriger
os imøde, saa skulle vi sandelig faae noget Andet
at høre. Høst dem er der virkelig meget stor
Trang, og derfor finder jeg og vil ogsaa udtale
det, at det er en Synd mod disse Embedsmænd
med under 2,500 Kr., at de skulle miste, fordi vi
ikke kunne blive enige om at gaa lidt højere op
og ikke Alle kunne faae Tillæg. Det Første, et
Menneske behøver for at leve, er Noget at putte
i Munden og et Hus at bo i; det er de aller-
første Nødvendighedsartikler. Jeg indrømmer
gjærne, at Folk med Lønninger fra 2,500 Kr. op
til 4,000 Kr. kunne have det haardt, men jeg
indrømmer aldrig, at Folk med Lønninger under
2,500 Kr. ikke ere mere trængende end disse, og
jeg synes, at det viser et haardt Hjerte hos det

danste Folkething og den danske Rigsdag, dersom
vi i denne Vinter igjen skulle lade dem gaa uden
Tillæg. Jeg tror, at Folk vil vide at dønmme,
om man har Net i den Paastand, at de, der have
under 2,500 Kr., ikke ere mere trængende end
dem, der have derover. Det er Sagens egentlige
Kjerne; men ved Siden af, at man ser den fra
et politisk Ståde, er der, som det forekommer
mig, et rent menneskekærligt Hensyn at tage her
i dette Spørgsmaal, og dette menneskekærlige
Hensyn byder, at vi endelig ikke lade de lavere
Embeds- og Bestillingsmænd med under 2,500
Kr. gaa igjen iaar uden Tillæg. Jeg skulde
gjærne være med til, at de, da de ikke fik Tillæg
forrige Aar, fik i Aar Tillæg for begge Aarene
paa een gang.

Bagger: Jeg finder heller ikke nogen An-
ledning til at forlange denne Diskussion, men jeg
ønsker dog at gjøre et Par enkelte Bemærkninger.
Først ønsker jeg at udtale, at der, forsaavidt jeg
kan se, ingenjinde har været og heller ikke i dette
Dieblit er nogenj om helst Sandsynlighed for,
at det vil kunne lykkes at gennemføre Regjerings-
forslaget med det Indhold, det nu har, og det er
navnlig den Retragting, der har gjort, at jeg
for mit Bedkommende har anset det for rigtigt
nu ved denne eneste Behandling her i Thinget at
fremkomme med et Vædringsforlag, der, vel at
mærke, som jeg tidligere har fremhævet, gaar ud
paa, saavidt muligt at retablere den tidligere
Lingenes Tilstand i denne Sag, og som saameget
mere maa antages at være betimeligt, som Lands-
thinget, hvad jeg beder det ærede Medlem for
Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) be-
mærke, i fuld Overensstemmelse med den høje
Regjering har tidligere indtaget dette Standpunkt.
Det er nemlig ikke ganske rigtigt, hvad det ærede
Medlem for Kjøge (Hørup) udtalte, at, saaledes
som Sagen forelaa, da den kom herover fra det
andet Thing, maatte man nu opfatte Forholdet,
som om det andet Thing havde sagt: Nu er for
vort Bedkommende Debatten afsluttet, og Sagen
afgjort. Jeg forstod det ærede Medlem, som om
det var hans Opfattelse; men jeg tror ikke, han
ser rigtig paa Sagen, idet han glemmer, at
Landsthinget ifjor har paa et bestemt Tidspunkt,
nemlig ved anden Behandling af Lovforslaget,
ved eget Initiativ forandret Regjeringsforslaget,
som dengang var af samme Indhold som nu, og
forandret det i den Retning og paa den
Maade, som jeg og to andre ærede Med-
lemmer have gjort Forsøg at faae retableret
Det forekommer mig, at det ærede Medlem
har glemt dette, men det forandrer væsentlig
Stillingen. Jeg ønsker til det ærede Medlem
for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen)
at gjøre en Bemærkning, som rigtignok fore-
kommer mig at være af megen Betydning, og
som, saavidt jeg kan se, væsentlig rokker, hvad